

CENTRAL INSTITUTE OF CLASSICAL TAMIL

(An Autonomous Institution under Ministry of Education, Government of India)

40, IRT Campus, 100 Feet Road, Taramani, Chennai - 600113

Website : www.cict.in

E-Mail : director@cict.in

Phone : 044 - 22540124

Translation Project for Classical Tamil Texts

Applications are invited from experts in translation

Central Institute of Classical Tamil is an autonomous institution functioning under the Ministry of Education of Government of India. Taking the period of history prior to the sixth century A.D as the first phase of the Classical age of Tamil language, literature, culture and civilization, the Institute has mapped out various plans to preserve and safeguard the invaluable treasure of the literary Compositions and other social and Cultural documents in Tamil. One of its ten major projects is to bring out translations of forty – one ancient Tamil Classics into English and other major languages of the world as well as into Sanskrit and other leading Indian languages.

Each translation anthology will consist of the original Tamil text, its transliteration in the Roman script, and its translation in the target language besides a critical introduction, a glossary and an Index.

Many such collections have already been published by CICT and have been well received here and abroad. But there are many more in the pipeline. Below is a list of texts that need to be translated immediately into Malayalam language:

1. Narrīṇai	6. Paḷamoḷi nāṇūru
2. Paripāṭal	7. Ciṛupañcamūlam
3. Kalittokai	8. Ācārakkōvai
4. Akanāṇūru	9. Kainnilai
5. Nāḷaiyār	10. Cilappatikāram

Rules and Regulations

- ❖ The project is to be completed in one year.
- ❖ The financial assistance to be given by the Institute for every work is Rs. 2.5 Lakh (Rupees Two lakh and fifty thousand only). For the Paḷamoḷi nāṇūru, Nāḷaiyār, it is each one Rs. 1 Lakh (Rupees One Lakh only), For the Ciṛupañcamūlam, Ācārakkōvai, Kainnilai, it is each one Rs. 50,000/- (Rupees Fifty thousand only).
- ❖ All those who have specialised in translation are welcome to send their applications.
- ❖ Those who are employed have to route their applications through proper channel.
- ❖ Unemployed individuals have to send their applications through some government Institution/NGO.

- ❖ Those who want to apply alone without a through proper channel can also apply.
- ❖ Translators will be selected by an expert committee constituted by CICT. Applications will be invited to make their presentations before the Committee.
- ❖ Applications from non-governmental organizations should include a xerox copy of the webpage registered in www.ngo.india.gov.in. They should also enclose a copy of the audit report of the last financial year of the organization.
- ❖ If the applicant is a scholar in Tamil, he should enclose a documentary evidence to that effect.
- ❖ If the translator doesn't possess a sound knowledge of Tamil, he may have the assistance of a Tamil scholar whose acceptance and bio-data should also be sent.
- ❖ Such assistants are not eligible for any remuneration by the Institute.
- ❖ The translation has to be sent only by **Arial Unicode MS**.
- ❖ The translation of the excerpt from the model text given should be sent together with the application.
- ❖ CICT will conduct two meetings of the Evaluation Committee during the period of Translation.
- ❖ CICT will have the exclusive right to the translated text and its publication.
- ❖ Orders will be issued to the selected applicants by CICT as per its rules and regulations.
- ❖ If the completed translation is not sent before the due date, the translator has to return the money paid with interest.
- ❖ The application given below may be duly filled in and sent by post to **The Director, Central Institute of Classical Tamil, IRT Campus, 100-Foot Road, Taramani, Chennai – 600 113, or by email to classicaltranslation@cict.in, on or before 28.02.2022**
- ❖ For more details, please visit our website www.cict.in

Prof. R. Chandrasekaran

Director

Central Institute of Classical Tamil, Chennai

CENTRAL INSTITUTE OF CLASSICAL TAMIL

(An Autonomous Institution under Ministry of Education, Government of India)

40, IRT Campus, 100 Feet Road, Taramani, Chennai - 600113

Website : www.cict.in

E-Mail : director@cict.in

Phone : 044 - 22540124

Photo

Application for Translation Project for Classical Tamil Texts

1.	Name of the applicant in English	
	Mother Tongue	
2.	Date of birth & Age	
3.	Qualification	
4.	Designation	
5.	Date of Joining	
6.	Current position	
7.	Total Experience	
8.	Office Address (with Phone Number)	
	Residential Address (with Phone Number)	
9.	Mobile Number	
10.	E-mail Address	
11.	Address of the Institution through which the application is routed	
	* If registered NGO give ID No.	

12.	Target language	
	Title of the Text to be Translated	
13.	i) Details of translations done earlier ii) Details of publications relating to translation done earlier iii) Translation experience	

*Registration on Online is mandatory as per GOI guidelines.

Date:

Place:

Signature of the applicant

Sample of translation

நற்றிணை

கானல் அம் சிறுகுடிக் கடல் மேம் பரதவர்
நீல் நிறப் புன்னைக் கொழு நிழல் அசைஇத்
தண் பெரும் பரப்பின் ஒண் பதம் நோக்கி
அம் கண் அரில் வலை உணக்கும் துறைவனொடு
அலரே அன்னை அறியின் இவண் உறை வாழ்க்கை
அரிய ஆகும் நமக்கு எனக் கூறின்
கொண்டும் செல்வர்கொல் தோழி உமணர்
வெண் கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றிக்
கண நிரை கிளர்க்கும் நெடு நெறிச் சகடம்
மணல் மடுத்து உரறும் ஓசை கழனிக்
கருங் கால் வெண் குருகு வெருஉம்
இருங் கழிச் சேர்ப்பின் தம் உறைவின் ஊர்க்கே. (4)

புலவர்: அம்மூவனார்

திணை: நெய்தல்; கூற்று: தோழி கூற்று

கூற்று விளக்கம்: தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக தோழி அலர் அச்சம் தோன்றச் சொல்லி வரைவு கடாயது.

நிலம் நீர் ஆரக் குன்றம் குழைப்ப
அகல் வாய்ப் பைஞ் சுனைப் பயிர் கால்யாப்பக்
குறவர் கொன்ற குறைக் கொடி நறைப் பவர்
நறுங் காழ் ஆரம் சுற்றுவன அகைப்பப்
பெரும் பெயல் பொழிந்த தொழில எழிலி
தெற்கு ஏர்பு இரங்கும் அற்சிரக் காலையும்
அரிதே காதலர்ப் பிரிதல் இன்று செல்
இளையர்த் தருஉம் வாடையொடு
மயங்கு இதழ் மழைக் கண் பயந்த தூதே. (5)

புலவர்: பெருங்குன்றூர்கிழார்

திணை: குறிஞ்சி; கூற்று: தோழி கூற்று

கூற்று விளக்கம்: தலைவன் செலவுக் குறிப்பு அறிந்து வேறுபட்ட தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

சூருடை நனந் தலைச் சனை நீர் மல்கப்

பெரு வரை அடுக்கத்து அருவி ஆர்ப்பக்

கல் அலைத்து இழிதரும் கடு வரற் கான் யாற்றுக்

கழை மாய் நீத்தம் காடு அலை ஆர்ப்பத்

தழங்கு குரல் ஏறொடு முழங்கி வானம்

இன்னே பெய்ய மின்னுமால் தோழி

வெண்ணெல் அருந்திய வரி நுதல் யானை

தண் நறுஞ் சிலம்பில் துஞ்சும்

சிறியிலைச் சந்தின வாடு பெருங் காட்டே (7)

புலவர்: நல்வெள்ளியார்

திணை: பாலை; கூற்று: தோழி கூற்று

கூற்று விளக்கம்: பட்ட பின்றை வரையாது கிழவோன் நெட்டி இடைக் கழிந்து பொருள்வயிற் பிரிய ஆற்றாளாய தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

பரிபாடல்

திரை இரும் பனிப்பெளவம் செவ்விதா அற முகந்து

உர உரும் உடன்று ஆர்ப்ப ஊர் பொறை கொள்ளாது

கரை உடை குளமெனக் கழன்று வான் வயிறு அழிபு

வரைவரை தொடுத்த வயங்கு வெள் அருவி

இரவு இருள் பகலாக இடம் அரிது செலவு என்னாது

வலன் இரங்கு முரசின் தென்னவர் உள்ளிய

நிலன் உற நிமிர் தானை நெடு நிரை நிவப்பு அன்ன

பெயலான் பொலிந்து பெரும்புனல் பலநந்த

நலன் நந்த நாடு அணி நந்த புலன் நந்த
வந்தன்று வையைப் புனல்.

நளி இருஞ் சோலை நரந்தம் தாஅய்
ஒளிர் சினை வேங்கை விரிந்த இணர் உதிரலொடு
துளியின் உழந்த தோய்வு அருஞ் சிமை தொறும்
வளி வாங்கு சினைய மாமரம் வேர் கீண்டு
உயர்ந்துழி உள்ளன பயம்பிடைப் பரப்பி
உழவர் களி தூங்க முழவு பணை முரல
ஆடல் அறியா அரிவை போலவும்
ஊடல் அறியா உவகையள் போலவும்
வேண்டு வழி நடந்து, தாங்கு தடை பொருது
விதி ஆற்றான் ஆக்கிய மெய்க் கலவை போலப்
பொது நாற்றம் உள்உள் கரந்து புது நாற்றம்
செய்கின்றே செம்பூம் புனல்.

கவிழ்ந்த புனலின் கயம் தண் கழுநீர்
அவிழ்ந்த மலர் மீதுற்றென ஒருசார்
மாதர் மடநல்லார் மணலின் எழுதிய
பாவை சிதைத்தது என அழ ஒருசார்
அகவயல் இள நெல் அரிகால் சூடு
தொகு புனல் பரந்தெனத் துடிபட ஒருசார்
ஓதம் சுற்றியது ஊர் என ஒருசார்
கார் தூம்பு அற்றது வான் என ஒருசார்
பாடுவார் பாக்கம் கொண்டென
ஆடுவார் சேரி அடைந்தெனக்
கழனி வந்து கால் கோத்தெனப்
பழன வாளை பாளை உண்டென
வித்து இடு புலம் மேடு ஆயிற்றென
உணர்த்த உணரா ஒள் இழை மாதரைப்

புணர்த்திய இச்சத்துப் பெருக்கத்தின் துணைந்து
 சினை வளர் வாளையின் கிளையடு கெழீஇப்
 பழன உழவர் பாய் புனல் பரத்தந்து
 இறு வரை புரையுமாறு இருகரை ஏமத்து
 வரை புரை உருவின் நுரை பல சுமந்து
 பூ வேய்ந்து பொழில் பரந்து
 துணைந்து ஆடுவார் ஆய் கோதையர்
 அலர் தண் தாரவர் காதில்
 தளிர் செரீஇ கண்ணி பறித்துக்
 கைவளை ஆழி தொய்யகம் புனை துகில்
 மேகலை காஞ்சி வாகுவலயம்
 எல்லாம் கவரும் இயல்பிற்றாய்த் தென்னவன்
 ஒன்னார் உடைபுலம் புக்கற்றால் மாறுஅட்ட
 தானையான் வையை வனப்பு.
 புரிந்த தகையினான் யாறு ஆடுவாருள்
 துரந்து புனல் தூவத் தூமலர்க் கண்கள்
 அமைந்தன ஆங்கண் அவருள் ஒருத்தி
 கை புதைஇய வளை
 ஏக்கழுத்து நாணான் கரும்பின் அணை மென் தோள்
 போக்கிச் சிறைப்பிடித்தாள் ஓர் பொன் அம் கொம்பு
 பரிந்து அவளைக் கைப்பிணை நீக்குவான் பாய்வாள்
 இரும்பு ஈர் வடி ஒத்து மை விளங்கும் கண் ஒளியால்
 செம்மைப் புதுப் புனல் சென்று இருளாயிற்றே
 வையைப் பெருக்கு வடிவு.
 விரும்பிய ஈரணி மெய் ஈரம் தீரச்
 சுரும்பு ஆர்க்கும் சூர் நறா ஏந்தினாள் கண் நெய்தல்
 பேர் மகிழ் செய்யும் பெரு நறாப் பேணியவே
 கூர் நறா ஆர்ந்தவள் கண்.

கண் இயல் கண்டு ஏத்திக் காரிகை நீர் நோக்கினைப்
பாண் ஆதரித்துப் பல பாட அப்பாட்டுப்
பேணாது ஒருத்தி பேதுற ஆயிடை
என்னை வருவது எனக்கு என்று, இனையா
நன் ஞெமர் மார்பன் நடுக்குற நண்ணிச்
சிகை கிடந்த ஊடலின் செங்கண் சேப்பு ஊர
வகை தொடர்ந்த ஆடலுள் நல்லவர் தம்முள்
பகை தொடர்ந்து கோதை பரியூஉ நனிவெகுண்டு
யாறு ஆடு மேனி அணி கண்ட தன் அன்பன்
சேறு ஆடு மேனி திருநிலத்து உய்ப்பச் சிரம் மிதித்துத்
தீர்விலதாகச் செருவுற்றாள் செம்புனல்
ஊருடன் ஆடுங்கடை.

புரி நரம்பு இன் கொளைப் புகல் பாலை ஏழும்
எழுஉப் புணர் யாழும் இசையும் கூடக்
குழல் அளந்து நிற்ப முழவு எழுந்து ஆர்ப்ப
மன் மகளிர் சென்னியர் ஆடல் தொடங்கப்
பொருது இழி வார் புனல் பொற்பு அஃது
உரும் இடி சேர்ந்த முழக்கம் புரையும்
திருமருத முன்துறை சேர் புனற்கண் துய்ப்பார்
தாமம் தலை புனை பேஎம் நீர் வையை
நின்பயம் பாடி விடிவுற்று ஏமாக்க
நின் படிந்து நீங்காமை இன்று புணர்ந்தெனவே. (7)

புலவர்: மையோடக் கோவனார்

திணை: மருதம்

கூற்று: தோழி கூற்று

**கூற்று விளக்கம்: தலைமகன் தலைமகளோடு புனலாடினானெனக் கேட்டு இன்புற்ற
செவிலித்தாய் தோழியை நீங்களாடிய புனலணியின்பம் கூறுகென்றாட்கு அப்புனலணி**

யின்பமும் பல்வேறு வகைப்பட்ட இன்பமும் தலைமகன் காதன்மையுங் கூறி என்றும்
இந்த நீரணியின்பம் பெறுகயாமென்றது.

கலித்தொகை

இடுமுள் நெடுவேலி போல கொலைவர்
கொடுமரம் தேய்த்தார் பதுக்கை நிரைத்த
கடுநவை ஆர் ஆற்று அறுசுனை முற்றி
உடங்குநீர் வேட்ட உடம்பு உயங்கு யானை
கடுந்தாம் பதிபு ஆங்குக் கை தெறப்பட்டு
வெறிநிரை வேறாகச் சார் சாரல் ஓடி
நெறி மயக்குற்ற நிரம்பா நீடு அத்தம்
சிறு நனி நீ துஞ்சி ஏற்பினும் அஞ்சும்
நறுநுதல் நீத்துப் பொருள்வயிற் செல்வோய்
உரனுடை உள்ளத்தை செய் பொருள் முற்றிய
வளமையான் ஆகும் பொருள் இது என்பாய்
இளமையும் காமமும் நின்பாணி நில்லா
இடைமுலைக் கோதை குழைய முயங்கும்
முறைநாள் கழிதல் உறாஅமைக் காண்டை
கடை நாள் இது என்று அறிந்தாரும் இல்லைப்
போற்றாய் பெரும நீ காமம் புகர்பட
வேற்றுமைக் கொண்டு பொருள் வயிற் போகுவாய்
கூற்றமும் மூப்பும் மறந்தாரோடு ஓராஅங்கு
மாற்றுமைக் கொண்ட வழி. (12)

புலவர்: பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

திணை: பாலை; கூற்று: தோழிக் கூற்று

கூற்று விளக்கம்: தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி காட்டது கடுமையுந் தலைவியது மென்மையும் “நாளது சின்மையும் இளமையதருமையுந் தாளாண்பக்கமுந் தகுதியதமையும் அன்பினதகலமும் அகற்சியதருமையுங்” கூறிச் செலவழுங்குவித்தது.

கயமலர் உண்கண்ணாய் காணாய் ஒருவன்
வயமான் அடித்தேர்வான் போலத் தொடை மாண்ட
கண்ணியன் வில்லன் வரும் என்னை நோக்குபு
முன்னத்தின் காட்டுதல் அல்லது தான் உற்ற
நோய் உரைக்கல்லான் பெயரும்மன் பல்நாளும்
பாயல்பெறேஎன் படர்கூர்ந்து அவன்வயின்
சேயேன்மன் யானும் துயர் உழப்பேன் ஆயிடைக்
கண்நின்று கூறுதல் ஆற்றான் அவனாயின்
பெண் அன்று உரைத்தல் நமக்காயின் இன்னதூஉம்
காணான் கழிதலும் உண்டு என்று ஒருநாள் என்
தோள் நெகிழ்பு உற்ற துயரால் துணிதந்து ஓர்
நாண் இன்மை செய்தேன் நறுநுதால் ஏனல்
இனக்கிளியாம் கடிந்து ஓம்பும் புனத்து அயல்
ஊசல் ஊர்ந்து ஆட ஒரு ஞான்று வந்தானை
ஐய சிறிது என்னை ஊக்கி எனக் கூறத்
தையால் நன்று என்று அவன் ஊக்கக் கைநெகிழ்பு
பொய்யாக வீழ்ந்தேன் அவன் மார்பின் வாயாச் செத்து
ஒய்யென ஆங்கே எடுத்தனன் கொண்டான் மேல்
மெய் அறியாதேன் போல் கிடந்தேன் மன் ஆயிடை
மெய் அறிந்து ஏற்று எழுவேனாயின் மற்று ஒய்யென
ஒண்குழாய் செல்க எனக்கூறி விடும்பண்பின்
அங்கண் உடையன் அவன். (37)

புலவர்: கபிலர்

திணை: குறிஞ்சி; கூற்று: தோழி கூற்று.

கூற்று விளக்கம்: “நாற்றமும் தோற்றமும் ஒழுக்கமும் உண்டியும் செய்வினை மறைப்பினும்
செலவினும் பயில்வினும் புணர்ச்சி எதிர்பாடுள்ளுறுத்து வருஉம் உணர்ச்சி ஏழினும்
உணர்ந்த பின்றை”த் தன்னை அவன் மறையாமை காரணமாக “மெய்யினும்
பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது பல்வேறு கவர்பொருள் நாட்டத்தாற்” தலைமகட்குத்
தோழி கூறியது.

நலம் மிக நந்திய நய வரு தட மென் தோள்

அலமரல் அமர் உண் கண் அம் நல்லாய் நீ உறீஇ

உலமரல் உயவு நோய்க்கு உய்யும் ஆறு உரைத்துச் செல்;

பேர் ஏழுற்றார் போல முன் நின்று விலக்குவாய்

யார் எல்லா நினை அறிந்ததா உம் இல் வழி;

தளிர் இயால் என் அறிதல் வேண்டின் பகை அஞ்சாப்

புல் இனத்து ஆயர் மகனேன் மற்று யான்;

ஒக்கும் மன்;

புல் இனத்து ஆயனை நீ ஆயின் குடம் சுட்டு

நல் இனத்து ஆயர் எமர்;

எல்லா

நின்னொடு சொல்லின் ஏதமோ இல்லை மன்;

ஏதம் அன்று எல்லை வருவான் விடு;

விடேன்,

உடம்பட்டு நீப்பார் கிளவி மடம் பட்டு

மெல்லிய ஆதல் அறியினும் மெல்லியால்

நின் மொழி கொண்டு, யானோ விடுவேன் மற்று என் மொழி கொண்டு

என் நெஞ்சம் ஏவல் செயின்;

நெஞ்ச ஏவல் செய்யாது என நின்றாய்க்கு எஞ்சிய

காதல் கொள் காமம் கலக்குற ஏதிலார்

பொய்ம் மொழி தேறுவது என்

தெளிந்தேன் தெரி இழாய் யான்;

பல் கால் யாம் கான் யாற்று அவிர் மணல் தண் பொழில்

அல்கல் அகல் அறை ஆயமொடு ஆடி
முல்லை குருந்தொடு முச்சி வேய்ந்து எல்லை
இரவு உற்றது இன்னும் கழிப்பி அரவு உற்று
உருமின் அதிரும் குரல் போல் பொரு முரண்
நல் ஏறு நாகு உடன் நின்றன
பல் ஆன் இன நிரை நாம் உடன் செலற்கே. (113)

புலவர்: சோழன் நல்லுருத்திரன்

திணை: முல்லை; கூற்று: தலைமகன் கூற்று.

கூற்று விளக்கம்: வினைவலபாங்கிற் தலைவியை ஆற்றிடைக் கண்டு அவளை
வினைவலபாங்கிற் தலைவன் விலக்கி அவளோடு சிறிது கூறியவழி அவள் கூட
உடம்பட்டாளாக அவன் கூறியது.

அகநானூறு

நுதலும் நுண்பசப்பு இவரும் தோளும்
அகல்மலை இறும்பின் ஆய்ந்துகொண்டு அறுத்த
பணைஎழில் அழிய வாடும் நாளும்
நினைவல் மாதுஅவர் பண்பு என்று ஓவாது
இனையல் வாழி தோழி புணர்வர்
இலங்குகோல் ஆய்தொடி நெகிழப் பொருள்புரிந்து
அலந்தலை ஞெமையத்து அதர்அடைந் திருந்த
மால்வரைச் சீறார் மருள்பல் மாக்கள்
கோள்வல் ஏற்றை ஓசை ஓர்மார்
திருத்திக் கொண்ட அம்பினர் நோன்சிலை
எருத்தத்து இரீஇ இடந்தொறும் படர்தலின்
கீழ்ப்படு தாரம் உண்ணா மேற்சினைப்
பழம் போற் சேற்ற தீம்புழல் உணீஇய
கருங்கோட்டு இருப்பை ஊரும்
பெருங்கை எண்கின் சுரன்இறந் தோரே. (171)

புலவர்: கல்லாடனார்

திணை: பாலை; கூற்று: தோழி கூற்று

கூற்று விளக்கம்: தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

நகைநீ கோளாய் தோழி அல்கல்
வயநாய் எறிந்து வன்பறழ் தழீஇ
இளையர் எய்துதல் மடக்கிக் கிளையொடு
நான்முலைப் பிணவல் சொலியக் கான் ஒழிந்து
அரும்புழை முடுக்கர் ஆள்குறித்து நின்ற
தறுகட் பன்றி நோக்கிக் கானவன்
குறுகினன் தொடுத்த கூர்வாய்ப் பகழி
மடைசெலல் முன்பின்தன் படைசெலச் செல்லாது
அருவழி விலக்கும்எம் பெருவிறல் போலும் என
எய்யாது பெயரும் குன்ற நாடன்
செறிஅரில் துடக்கலின் பரீஇப் புரிஅவிழ்ந்து
ஏந்துகுவவு மொய்ப்பிற் பூச்சோர் மாலை
ஏற்றுஇமில் கயிற்றின் எழில்வந்து துயல்வர
இல்வந்து நின்றோற் கண்டனள் அன்னை
வல்லே என்முகம் நோக்கி
நல்லை மன் என நகூஉப் பெயர்ந் தோளே. (248)

புலவர்: கபிலர்

திணை: குறிஞ்சி; கூற்று: தோழி கூற்று

கூற்று விளக்கம்: இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகள் கேட்பத் தோழி சொல்லியது.

மாதிரம் புதையப் பாஅய்க் கால்வீழ்த்து
ஏறுடைப் பெருமழை பொழிந்தென அவல்தோறு
ஆடுகளப் பறையின் வரிநுணல் கறங்க
ஆய்பொன் அவிர்இழை தூக்கி யன்ன
நீடிணர்க் கொன்றை கவின்பெறக் காடுடன்

சுடர்புரை தோன்றிப் புதல்தலைக் கொளாஅ
முல்லை இல்லமொடு மலரக் கல்ல
பகுவாய்ப் பைஞ்சுனை மாவுண மலிரக்
கார்தொடங் கின்றே காலை காதலர்
வெஞ்சின வேந்தன் வியன்பெரும் பாசறை
வென்றி வேட்கையொடு நம்மும் உள்ளார்
யாதுசெய் வாங் கொல் தோழி நோதகக்
கொலைகுறித் தன்ன மாலை
துணைதரு போழ்தின் நீந்தலோ அரிதே. (364)

புலவர்: மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனார்

திணை: முல்லை; கூற்று: தலைமகள்

கூற்று விளக்கம்: பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

நாலடியார்

நரை வரும் என்று எண்ணி நல் அறிவாளர்
குழுவியிடத்தே துறந்தார் புரை தீரா
மன்னா இளமை மகிழ்ந்தாரே கோல் ஊன்றி
இன்னாங்கு எழுந்திருப்பார் (11)
தவல் அருந் தொல் கேள்வித் தன்மை உடையார்
இகல் இலர் எஃகு உடையார் தம்முள் குழீஇ
நகலின் இனிதுஆயின் காண்பாம் அகல் வானத்து
உம்பர் உறைவார் பதி. 137

இன்னா செயினும் விடுதற்கு அரியாரைத்
துன்னாத் துறத்தற்கு உறுவதோ - துன்ன அருஞ் சீர்
விண் குத்தும் நீள் வரை வெற்ப களைபவோ
கண் குத்திற்று என்று தம் கை. 226

கம்மம் செய் மாக்கள் கருவி ஒடுக்கிய
மம்மர் கொள் மாலை மலர் ஆய்ந்து பூ தொடுப்பாள்
கை மாலை இட்டும் கலுழ்ந்தாள் துணை இல்லார்க்கு
இ மாலை என் செய்வது என்று (393)

பழமொழி நானூறு

ஒற்கம் தாம் உற்ற இடத்தும் உயர்ந்தவர்
நிற்பவே நின்ற நிலையின்மேல் வற்பத்தால்
தன்மேல் நலியும் பசி பெரிதுஆயினும்
புல் மேயாது ஆகும் புலி (70)

முதுமக்கள் அன்றி முனி தக்கார் ஆய
பொதுமக்கள் பொல்லா ஒழுக்கம் அது மன்னும்
குன்றத்து வீழும் கொடி அருவி நல் நாட
மன்றத்து மையல் சேர்ந்தற்று (120)

செயல் வேண்டா நல்லன செய்விக்கும் தீய
செயல் வேண்டி நிற்பின் விலக்கும் இகல் வேந்தன்
தன்னை நலிந்து தனக்கு உறுதி கூறலால்
முன் இன்னா மூத்தார் வாய்ச் சொல் (263)

கருவினுள் கொண்டு கலந்தாரும் தம்முள்
ஒருவழி நீடும் உறைதலோ துன்பம்
பொரு கடல் தண் சேர்ப்ப பூந் தாமரைமேல்
திருவொடும் இன்னாது துச்சு.

சிறுபஞ்சமூலம்

கண் வனப்புக் கண்ணோட்டம் கால் வனப்புச் செல்லாமை
எண் வனப்பு இத் துணை ஆம் என்று உரைத்தல் பண் வனப்புக்
கேட்டார் நன்று என்றல் கிளர் வேந்தன் தன் நாடு
வாட்டான் நன்று என்றல் வனப்பு (8)

பொய்யாமை நன்று பொருள் நன்று உயிர் நோவக்
கொல்லாமை நன்று கொழிக்குங்கால் – பல்லார் முன்
பேணாமை பேணும் தகைய சிறிது எனினும்
மாணாமை மாண்டார் மனம் (38)

தோற் கன்று காட்டிக் கறவார் கறந்த பால்
பாற்பட்டார் உண்ணார் பழி பாவம் - பாற்பட்டார்
ஏற்று அயரா இன்புற்று வாழ்வன ஈடு அழியக்
கூற்று உவப்பச் செய்யார் கொணர்ந்து (83)

ஆசாரக்கோவை

புல் பைங்கூழ் ஆப்பி சுடலை வழி தீர்த்தம்
தேவகுலம் நிழல் ஆன் நிலை வெண்பலி என்று
ஈர் ஐந்தின்கண்ணும் உமிழ்வோடு இரு புலனும்
சோரார் உணர்வு உடையார் (32)

கால்வாய்த் தொழுவு சமயம் எழுந்திருப்பு
ஆசாரம் என்ப குரவர்க்கு இவை இவை
சாரத்தால் சொல்லிய மூன்று (62)

சூதர் கழகம் அரவம் அறாக் களம்
பேதைகள் அல்லார் புகாஅர் புகுபவேல்
ஏதம் பலவும் தரும் (98)

கைந்நிலை

ஆமா சிலைக்கும் அணி வரை ஆரிடை
ஏ மாண் சிலையார்க்கு இன மா இரிந்து ஓடும்
தாம் மாண்பு இல் வெஞ் சுரம் சென்றார் வரக் கண்டு
வாய் மாண்ட பல்லி படும் (18)

முட்ட முது நீர் அடை கரை மேய்ந்து எழுந்து
தொட்ட வரி வரால் பாயும் புனல் ஊரன்
கட்டு அலர் கண்ணிப் புதல்வனைக் கொண்டு எம் இல்
சுட்டி அலைய வரும் (38)

கொடு வாய்ப் புணர் அன்றில் கொய் மடல் பெண்ணைத்
தடவுக் கிளை பயிரும் தண் கடல் சேர்ப்பன்

நிலவுக் கொடுங் கழி நீந்தி நம் முன்றில்
புலவுத் திரை பொருத போழ்து (57)

சிலப்பதிகாரம்

நெடியோன் குன்றமும் தொடியோள் பௌவமும்
தமிழ்வரம்பு அறுத்த தண்புனல் நல்னாட்டு
மாட மதுரையும் பீடுஆர் உறந்தையும்
கலிகெழு வஞ்சியும் ஒலிபுனல் புகாரும்
அரைசுவீற் றிருந்த உரைசால் சிறப்பின்
மன்னன் மாரன் மகிழ்துணை ஆகிய
இன்இள வேனில் வந்தனன் இவண்என
வளம்கெழு பொதியில் மாமுனி பயந்த
இளங்கால் தூதன் இசைத்தனன் ஆதலின்
மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை
புகர்அறு கோலம் கொள்ளும் என்பது போல்
கொடிமிடை சோலைக் குயிலோன் என்னும்
படையுள் படுவோன் பணிமொழி கூற
மடல்அவிழ் கானல் கடல்விளை யாட்டினுள்
கோவலன் ஊடக் கூடாது ஏகிய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி விரும்பி
வானுற நிவந்த மேல்நிலை மருங்கின்
வேனில் பள்ளி ஏறி மாண்இழை

(சிலப்பதிகாரம், புகார்க்காண்டம், வேளிற்காதை, 1-11)

ஆய்பொன் னரிச்சிலம்பும் சூடகமும் மேகலையும் ஆர்ப்ப வார்ப்ப
மாயஞ்செய் வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல் வாளமலை யாடும் போலும்
மாயஞ்செய் வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல் வாளமலை யாடுமாயின்
காயாமலர்மேனி யேத்தி வானோர் கைபெய் மலர்மாரி காட்டும் போலும்;

உட்குடைச் சீறா ரொருமகன் ஆனிரைகொள்ள உற்ற காலை
வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா ஞழத்தியும் வேண்டும் போலும்
வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா ஞழத்தியும் வேண்டின் வேற்றூர்க்
கட்சியுட் காரி கடிய குரலிசைத்துக் காட்டும் போலும்
கள்விலை யாட்டி மறுப்பப் பொறாமறவன் கைவில் ஏந்திப்
புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப் போகும் போலும்
புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப் போகும் காலைக்
கொள்ளுங் கொடியெடுத்துக் கொற்றவையும் கொடுமரமுன் செல்லும்போலும்

(சிலப்பதிகாரம், மதுரைக்காண்டம், வேட்டுவ வரி, உரைப்பாட்டுமடை)

நிலந்தரு திருவின் நிழல்வாய் நேமி
கடம்பூண் டுருட்டும் கௌரியர் பெருஞ்சீர்க்
கோலின் செம்மையும் குடையின் தண்மையும்
வேலின் கொற்றமும் விளங்கிய கொள்கைப்
பதியெழு வறியாப் பண்புமேம் பட்ட
மதுரை மூதூர் மாநகர் கண்டாங்கு
அறந்தரு நெஞ்சின் அறவோர் பல்கிய
புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பொழிலிடம் புகுந்து
தீதுதீர் மதுரையும் தென்னவன் கொற்றமும்
மாதவத் தாட்டிக்குக் கோவலன் கூறுழித்
தாழ்நீர் வேலித் தலைச்செங் கானத்து
நான்மறை முற்றிய நலம்புரி கொள்கை
மாமறை முதல்வன் மாடலன் என்போன்
மாதவ முனிவன் மலைவலங் கொண்டு
குமரியம் பெருந்துறை கொள்கையிற் படிந்து
தமர்முதற் பெயர்வோன் தாழ்பொழி லாங்கண்
வகுந்துசெல் வருத்தத்து வானறுயர் நீங்கக்
கவுந்தி இடவயிற் புகுந்தோன் தன்னைக்
கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க

(சிலப்பதிகாரம், மதுரைக்காண்டம், அடைக்கலக்காதை, 1-19)